

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

282. An Confessarii Regulares possint dispensare ad petendum debitum cum conjugibus, qui intra se contraxerunt affinitatem ex incestu? Et an vigore alterius privilegii Julii II. possint hodie ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Portel in *dubis Regul. verb. Confess. regul. erga saeculares*, n. 2; Rodriq. in *Questionib. Reg. tom. 1. q. 47. art. 1.* Sanch. de *Matr. tom. 2. lib. 8. disp. 16. num. 8.* Ioan. de la Cruz de *privil. l. 9. c. 6. dub. 9. concl. 1.* & alij. Et hoc virtute privilegiorum, & præcipue Pij V.

2. Sed advertat Lector hanc sententiam veram olim fuisse, nunc vero non esse admittendam, quia privilegia illa concessa regularibus ad dispensandum in nostro casu, fuerunt ex viæ vocis oraculo, anno 1631. per Bullam particularem ab Urbano VIII. revocata. Verum nota quod Pater Lezana in *sum. Q. Q. reg. ro. 3. verb. Affinitas, n. 4. & 5.* obseruat hodie non obstante dicta Bulla, posse Regulares dispensare in dicto casu ex quodam privilegio concesso Monachis Monasterij S. Benedicti Congregationis Vallisoletanae concurrentibus tamen aliquibus conditionibus. Prima, hos Confessarios deputandos esse ad talem dispensationem faciendam per superiorem Monasterij, ita ut non sufficiat generalis facultas audiendi Confessiones fidelium sed requiritur ista deputatio ad hoc munus specialiter: & mortuo Superiore vel amoto qui talem designationem fecit, cessat designatio ab illo facta, eo quod illa est ad nutum concedentis reuocabilis. Secunda conditio est, ut dicta dispensatio efficiatur in Sacramento Confessionis, & non extra: efficiatur in domibus & Ecclesiis Religionis, & non extra: quæ quidem omnia non erant necessaria ex privilegio Pij V. & aliorum Pontificum. Vnde ex his Confessarij Regulares cautè procedant in dispensando super petitione debiti inter vxoratos; quia ut dictum est post Bullam Urbani VIII. non deseruiunt privilegia antiqua, & in casu contingenti videant Lezana *vbi supra*.

Supr. hoc in Ref. seq. Sec. quoad hoc lege supra laia doctrinam Refol. 250 & aliam eius primæ notæ.

Supr. hac deputatione lege præcedente Ref. & alios §§ eius primæ notæ. Et pro mortuo, vel amoto superiore contento in hoc textu ibidem in fine § 2. Et pro secunda conditione etiam contenta in hoc textu ibidem in fine dicte Ref. & supra in Ref. 263. §. vlt. & in R. 278. in fine & in aliis eorum notationum. & in to 4. tr. 3. R. 133. §. 2. ad medium.

R E S O L. CCLXXXII.

An Confessarij Regulares possint dispensare ad petendum debitum cum coniugibus, qui inter se contraxerunt affinitatem ex incestu?

Et an vigore alterius privilegij Iulij II. possint hodie Confessarij Regulares dispensare in dicto casu absque deputatione Prouincialis, quod erat necessarium vigore privilegij Pij V.

Et an coniugibus ignorantibus hoc impedimento non sit opus eos docere de huiusmodi impedimento, maxime si nullus speratur fructus? Ex p. 10. tract. 14. & Misc. 4. & Ref. 22. aliis 20.

Supr. hoc supra in Ref. 280. & 281. & in aliis not. 1 Ref. 1. huius annot.

§. 1. DE hac questione in variis locis à nobis tractatum fuit: & tandem in *part. 6.* putauit Privilegium Pij V. fuisse per Bullam Urbani VIII. derogatum. Sed nouissime Leandrus de *Sacr. to. 2. tr. 9. disp. 24. q. 16.* & Martinus de San Ioseph, in *Mon. Conf. to. 1. lib. 1. tr. 5. 3. de Matr. n. 3.* acriter contendunt, dictum Privilegium Pij V. non fuisse ab Urbano VIII. derogatum, quorum sententiam satis probabilem existimo, difficultas est, an vigore alterius Privilegij, possint hodie Confessarij Regulares dispensare absque deputatione Prouincialis, quod erat necessarium vigore Privilegij Pij V. Et affirmatiuam sententiam inuenio docere Leandrum, *vbi supra* q. 17. in fine, & Reuerendissimum Candidum Sacri Palatii Magistrum, *tom. 1. disp. quis. 27. art. unico, dub. 9.* & hoc ex privilegio Iulij II. concesso Congregationi S. Benedicti Vallisoleti: Sed in hoc casu necessaria est deputatio Superioris localis, ut contra me obseruat Martinus de San Ioseph, *vbi supra*, tr. 5. 3. num. 9. Sed in mei fauorem nouissime Bordonus in *Miscellan. dec. 474.* loquendo in terminis Privilegij Pij V. sic ait: Licet sit oraculum viæ vocis à Cardinali declaratum & confirmatum cum sua subscriptione, non idè videtur comprehensum sub reuocatione aliorum, iuxta ea, quæ dixi *Resol. 31. n. 3.* In

locis præcitatis dixi esse necessarium, quod Superior deputet ad id munus Confessarium, ut valeat vi hoc privilegio, sed postea obseruati, hanc deputationem non esse necessarium, quia eius loco successit notis temporibus approbatio Episcopalis iuxta Tridentinum. Practicari igitur potest privilegium, si casus occurrat. Ita ille. Vnde me citato Machadus, *tom. 2. lib. 1. p. 3. tr. 3. docum. 2. n. 2.* sic ait: *Però queda dudose, y conuenso entre los Doctores, si esta facultad ha gozen generalmente todos los Religiosos expuestos à confessar; o sea necessario que especialmente esten deputados por el Prouincial para este efecto. Graues Autores sienten, que deuen ser los Confessores deputados por su Prouincial para este efecto; y porque la facultad de dispensar en cosa tan grave, no conuenia concederla indistintamente à todos los Religiosos Confessores; sino solamente à aquellos que el Prouincial juzgasse por mas idoneos; y assi afirman se obseruar en la compaña de Iesus. Però no obstante esto, otros defendien lo contrario; juzgando, que por los privilegios referidos basta que el Religioso sea aprobado para confessar segun la forma del Confesio; sin que necessite de que tambien sea expuesto por su Prouincial para este efecto.* Hæc Machadus. Verum ad tollendas omnes difficultates optimum esset si Superiores locales in singulis domibus designarent hos Confessarios ad dispensandum, itante id quod asserit Martinus de San Ioseph *loco citato*.

2. Nota verò hic obiter, quod Bordonus *vbi supra*, optimè obseruat id quod ego * alibi docui, nempe, quod Coniugati ferè omnes etiam docti, ignorant hoc impedimentum, raro enim potest occurrere casus, cum non peccent petendo debitum immoderanter, nec opus est, eos edocere de huiusmodi impedimento, maxime si nullus speratur fructus, immo Confessarius melius taceat, quam admoneat illos, in stante communi ignorantia Laicorum. Et ita etiam docet Martinus de San Ioseph in *Mon. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 5. 2. de Matr. vbi sic asserit: Quando el caso de conoco Parienta de su muger, y sabe, que es pecado Incesto, y que el Derecho lo tiene prohibido, pero ignora la pena, que esta puesta por el mismo Derecho, de que no pueda pedir el debito. Es sentencia bien probable, que incurra la pena, porque la ignorancia della no esculpa de la colpa, porque se incurra la pena. Però me parece mas probable la sentencia contraria, de que no queda prinado. Ita ille.*

R E S O L. CCLXXXIII.

An Prelati Regulares possint commutare, & dispensare vota Nouitiorum?

Et an prædicti Prelati Regulares, & Abbates possint irritare vota Nouitiorum, & Nouitiorum, si tantum commutare, & dispensare? Ex p. 3. tract. Resol. 71.

§. 1. NEGatiuam sententiam tenet Azorius *in lib. 11. c. 19. q. 21.* Suar. de *Rel. to. 2. l. 6. de voto, c. 11. n. 9.* Sayr. in *clani Regia l. 6. c. 11. n. 92.* & alij, quia Prælati Religionis non habet simpliciter iurisdictionem Episcopalem in Nouitium; ergo, &c.

2. Sed tu tene affirmatiuam sententiam, quia licet Prælati non habeat potestatem dominatiuam in Nouitium, habet tamen in illum potestatem Ecclesiasticam, & ita hanc sententiam tenet Henricus, *lib. 7. de indult. c. 22. n. 7.* Less. *l. 2. c. 40. dub. 13. n. 80.* Sanc. in *sem. 20. l. 4. c. 39. n. 17.* Faustus in *thes. Relig. lib. 3. q. 27.* Miranda in *manuali. Prel. to. 2. q. 32. art. vlt.* Bartholomæus de Vecchis in *praxi nouit. disp. 10. dub. 6. n. 2.* Tamburinus de *iure Abb. tom. 2. disp. 18. q. 3. n. 2.* Portel in *dub. Reg. verb. dispensare, num. 13. vbi sic ait. Vota Nouitiorum*